

סד

כשהרבנית שלו היתה מסננת את המים מן תבשיל תפוחי - האדמה היה תמה ואמר: למה תעשי כזאת לשפך תבשיל. וכשענתה לו שאלה הם המים המלוחים היה מתמיה עליה שוב ואמר: הלא יכולים להשתמש בזה במקום מלח*).

סה

פעם ביקש את השמש שיעיר אותו בשעה הקבועה והלה פיגר ולא הזדרז לעשות כפי שנצטוה. כשאחר הח"ה בגלל זה לקום היה מצטער ומדבר אל נפשו מתוך התנצלות כשאכוא לע"ל לדין אטען כי אינני אשם. היות והוא לא העירני*).

סו

כשהייתי אצלו כש"ק פ' וירא תד"ק, שמעוני באוני מפיו הקדוש את הדברים האלה. כל ימי עשיתי חבודים ולא היה לי פנאי אבל עכשיו מתפנה אנכי ואבוא בתביעות, כי יש לי לדבר אל הפרושים. (הם בני הישיבה שהיו קוראים אותם פרושים). ואחרי התפלה הכריז בעצמו יכואו וישמעו. לומדים הם חריפים הם, ומתחדדים כפלפולא דאורייתא אבל אינם יודעים מעיקר דאורייתא. וכשנתכנסו בלילה לשמוע את דבריו הציע לפניהם מאמר ארוך, ותוכן המאמר היה שהעיקר הוא ללמוד לחיות חיי הסתפקות וצנע בכל הליכוה והנהגות הבית, לחזור אחרי אשה ולהנשא ללא כל דחיות ואמתלאות שצריכים להסתדר כפי נמוכי וסדר העולם. כי כל האמתלאות והנמוקים האלה הם בעטיו של יצה"ר שגם בני תורה וגם יראים נתפשים במלכתו. ולא זו כלבד אלא שמשתתפים בזה את ש"ש, ומעטפים את מאויהם הגשמיים בכריכה של הידור מצוה אומרים הם שצדיקים לכלים נאים לכבוד שבת, לדירה נאה לשם התבודדות בבית ללמוד תורה. עשירות כדי להיות יושב אוהל וכו' ברם כל הנ"ל הוא מתחבולות היצר להולכים שולל. כי בגלל אלה החישובים הנ"ל מונעים עצמם מלישא אשה. ואינם מסתדרים כרצון ה' וממילא גורמים למכשלה של איסור דבית והכתוב מזהיר חיה לא יחי' (יחזקאל מ"ח). הרי

(64 מהנ"ל.

(65 מהנ"ל.